

INFORMACE Z ÚŘADU

Svoz bioodpadu

Svoz bioodpadu bude probíhat do konce listopadu. Poslední možný termín pro jeho vývoz bude tedy v **pondělí 23. listopadu**.

Sběr listí

Prosíme občany, kteří chtějí uklidit spadlé listí ze stromů z **veřejných ploch** před svými nemovitostmi, aby listí shrabali na větší hromádky co nejbližší ke komunikaci. Zaměstnanci obce je budou průběžně do konce listopadu odvážet obecní komunální technikou.

Třídění odpadu

Žádáme Vás, abyste z odpadu vzniklého ve Vašich domácnostech třídili co nejvíce dále využitelných složek - papír, sklo, nápojové kartony, plasty, kovy, baterie, elektrospotřebiče, textil, bioodpad - a do popelnic odložili opravdu pouze nevyužitelný komunální odpad. Obec Šumvald vytvořila dobře fungující systém, který toto třídění umožňuje. Na mnoha stanovištích v obci jsou rozmístěny kontejnery na tříděný odpad, funguje místo za dílnami obecního úřadu pro odkládání vysloužilých elektrospotřebičů, baterií, svítidel, kovů, olejů, do každé domácnosti byla bezplatně zapůjčena biopopelnice a funguje také místo u čistírny odpadních vod k uložení většího množství bioodpadu, který nelze z kapacitních důvodů uložit do biopopelnic.

Nemělo by se tedy stávat, že při pondělním svozu komunálního odpadu jsou u popelnic k vidění odložené digestoře, plastové nádoby, stavební odpad apod. Svozová firma Vám takový odpad neodveze!!! Ještě jednou tedy apelujeme a prosíme o poctivé třídění. Děkuje.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V listopadu 2020 oslaví významné životní jubileum tyto občané Šumvaldu:

Olbrichová Ludmila, č. 175	10. 11.	88 roků
Pospíšil Miloslav, č. 284	19. 11.	86 roků
Berková Liliana, č. 249	22. 11.	80 roků
Brachtlová Drahoslava, č. 59	27. 11.	80 roků
Ing. Horáková Jarmila, č. 145	7. 11.	77 roků
Heřmanovská Ludmila, č. 274	17. 11.	75 roků
Havelka Miloslav, č. 331	1. 11.	74 roků
Kyselá Ludmila, č. 226	27. 11.	74 roků
Suchá Anežka, č. 78	12. 11.	74 roků
Gregorová Božena, č. 5	3. 11.	73 roků

Smékal Miroslav, č. 157	9. 11.	66 roků
Táborský Zdeněk, č. 259	5. 11.	64 roků
Kyselý Lubomír, č. 306	8. 11.	64 roků
Hechtová Irena, č. 361	14. 11.	63 roků
Bartoněk Jiří, č. 381	30. 11.	63 roků
Brachtl Josef, č. 83	8. 11.	58 roků
Axmann Miroslav, č. 90	2. 11.	56 roků
Brachtl Jiří, č. 399	14. 11.	54 roků
Berková Marie, č. 7	15. 11.	54 roků

Břevence:

Matěj Jaroslav, č. 41	27. 11.	69 roků
Horák Pavel, č. 52	22. 11.	63 roků

Ulmannová Danuše, č. 3	23. 11.	53 roků
------------------------	---------	---------

Redakce Šumvaldských novin přeje všem jubilantům do dalších let hodně zdraví a spokojenosti !

*Alena Janoušková s rodinou děkuje za účast, upřímná slova útěchy a květinové dary
při posledním rozloučení s paní Jarmilou Kallerovou.*

NĚCO Z HISTORIE

Zapadlí hrdinové, co se postavili k odporu

V pokračování „Bojovníků za svobodu“ pocházejících z naší vesnice, se na doporučení paní Bohumily Čechové s větou „Ten příběh, si Lukáši, musíš vyslechnout!“, jsem se vydal do sousední vesnice. Přesněji do Dlouhé Loučky, k panu Lubomírovi Gabryšovi. Byl hezký letní den a po vzájemném představení jsme si spolu sedli do stínů ovocných stromů na jeho zahradě. Milá a usměvavá paní Gabryšová mezi tím připravovala kávu. Z otevřeného okna k nám přicházela vůně zrovna upečené buchty. „Manželka ví, co mi chutná“, pronesl pan Gabryš a začal mi vyprávět příběh svého strýce Bohumila Filipa, hodno stylem skvělého vypravěče. Příběh, který je snad z pera samotného divadelního klasika, Wiliama Shakespeara. Obsahuje totiž vše. Drama, napětí, naději a lásku s tragickým koncem.

Bohumil Filip se narodil 26. 10. 1909 rodičům Davidovi a Hermíně v Šumvaldě na č.p. 103. Vystudoval střední školu s maturitou a stal se učitelem. Dle vzpomínek byl velice schopným a oblíbeným. Po škole, díky maturitě, vstupoval do základní vojenské služby, automaticky na důstojníka do Olomouce 1. 4. 1931 k leteckému pluku 2. Pro zajímavost, ten byl v roce 1937 přejmenován na pluk Dr. Edvarda Beneše. Za jeho působení tam vynikla řada pilotů, kteří po vpádu německých vojsk v roce 1939 a s tím souvisejícím rozpuštěním leteckého pluku 2 Dr. E. Beneše odešli do zahraničního odboje, kde jako letci bojovali v řadách čs. letectva všude tam, kde jim k tomu byla dána možnost. Bojovali na východní i západní frontě. Byli to kupříkladu nejúspěšnější Alois Vašátko, Josef František, František Peřina, František Fajtl, Karel Mrázek a dalších dvacet čtyři pilotů. Ve válce zahynulo devatenáct z nich. Po ukončení vojenské služby vyslyšel volání republiky a vydal se dělat učitele na Podkarpatskou Rus. Miloval hory a jeho velikou vášní bylo horolezectví. A tak měl Tatry „za domem“. Uměl také hrát na řadu hudebních nástrojů, což mu pomáhalo v oblíbenosti jak při výuce u žáků, tak mezi přáteli.

Před „Mnichovem“ roku 1938 byl povolán zpět k československému letectvu. Nastoupil do Podbrezové u Brezna k 3. Leteckému pluku. Létal na dvou pilotních letadlech jako zakreslovač do map. V této době byl povýšen na nadporučíka. Po mnichovském fiasku a okleštění republiky nadále zůstával v armádě. Když slovenský sněm po Tisově doporučení 14. Března 1939 vyhlásil samostatnost Slovenské republiky, byl Bohumil Filip začleněn ke slovenskému letectvu a povýšen na kapitána, aniž by chtěl. Většina Čechů byla ze Slovenska vyhnána, ale odborníky si ponechávali.

Okamžitě s dalšími vlastenecky smýšlejícími kolegy piloty připravoval Bohumil Filip tajný přelet letadel do Polska, aby se mohli přidat na stranu spojenců. Těsně před plánovaným odletem byli ale prozrazeni gestapu a někteří se museli schovat

na faře v Ružomberku. Později vyprávěl účastník možného přeletu kapitán Ivan Novotný rodině Filipových, že je udal slovenský kolega, jenž se ke konci války přidal k povstalcům, a pak jako povstalecký „hrdina“ kandidoval do slovenské vlády. Takových „hrdinů“ bylo na Slovensku asi více. Kapitán Novotný po válce hledal, právě Bohumila Filipa, aby měl svědka a mohl dohnat „zrádce-hrdinu“ k soudu. To se bohužel nestalo.

V Ružomberku byli spolu chyceni Hlinkovou gardou. Po zatčení už věděli, že je „hlinkovci“ předají gestapu, tak přemluvili strážce, aby si mohli koupit v obchodě v Malačkách (u Rakouských hranic) nějaké zboží, přesněji kapesníčky. Po svolení a při nákupu oba zastrčili své legitimace do regálů se vzkazem, aby bylo posláno jejich rodinám. Dostali je až po válce.

Po předání gestapu byli vězněni na hradě Veveří u Brna. Tam Bohumil Filip organizuje úspěšný útek vězňů přepadením dozorců. Dle vyprávění kapitána Novotného je gestapo honilo po lesích se šedesáti psy a nakonec je všechny pochytili a k tomu byli všichni od těch psů řádně pokousaní.

Z Veveří jsou oba koncem roku 1939 posláni do koncentračního tábora v Dachau, šestnáct kilometrů od bavorského Mnichova. Ten patřil k nejhorším koncentračním táborům. Pro zajímavost, po osvobození americkou armádou se po té hrůze, co američtí vojáci viděli, okamžitě rozhodli postřílet všechny důstojníky SS. Vyšší šarže si utloukli vězni sami.

V Dachau Bohumil Filip s kapitánem Novotným plánovali další útek. Ten se jim dlouhou dobu nedařil. Až v roce 1944 byla příležitost přihlásit se na těžké práce v lesích. Novotný byl zrovna nemocný, tak se k Bohumilu Filipovi přidal jugoslávský vězeň, také letec. Plán měli takový, že při nejbližší příležitosti se nechají v lesních jámách zahrabat a budou čekat až dozorci se psy a s vězni odjedou zpátky do tábora. Když se tak stalo a nebyli prozrazeni, oba se rozdělili a šli každý na svou pěst. Další osud jugoslávského letce není znám.

Bohumil Filip měl s největší pravděpodobností předválečné kontakty s horolezci v okolí Innsbrucku v Rakousku, protože právě tam vedl jeho útek. Tady, pod falešným jménem Hric Franz, ve vesnici Mutters pracoval jako stavební dělník do konce války. Podle pozdějšího vyprávění místních panu Gabryšovi, nebyl problém ho udat na gestapu. Celá vesnice o něm věděla, že utekl s koncentračního tábora. Nikdo to ale neudělal. V tomto období posílá do Šumvaldu své rodině psaní, že je v pořádku a těší se na brzkou shledanou.

Při horských výpravách s přáteli se seznamuje, o třináct let mladší Dr. Trude Undesser. Ta pochází z Vídně a je do Mutters poslána na práci. Vzniká mezi nimi silné pouto, protože je spojuje láska k horám a on jí tím svěčuje své tajemství.

Po válce se 28. května nechávají v kostelíku v Mutters oddat. Svatební cestu si zvolí cestováním po okolních horách. V noci mezi druhým a třetím červnem bohužel hodně pršelo. Ráno se novomanželé vypravili na jeden z dalších horských výšlapů, tentokrát na horu Nockspitze. Nemohli ale tušit, že to bude jejich poslední. Povrch byl tenkrát po nočním dešti hodně kluzký a podmáčený. Proto se oba dva nakonec zřítily pod vrcholem hory ze srázu dolů, kde byli na místě mrtví. A tak poslední odpočinek našli spolu opět u kostelíka v Mutters, kde si před pár dny řekli společné ano. Náhrobek je v tyrolském stylu a stojí tam dodnes.

Dalo by se říct „Všechny hrůzy přežil, aby na svobodě tragicky zahynul se svojí milou“.

Pan Gabryš se koncem 60. let se štěstím setkal s rodinou Trudy Undesser ve Vídni. Vyhledal si je podle zpětné adresy uvedené na dopise, který dostala jeho rodina v roce 1946. V něm byla popsána ona tragická událost. Truda byla jejich jedinou dcerou a těžce nesli její smutný osud. Při onom setkání vedli mezi sebou rozhovor převážně v ruském jazyce, protože pan Undesser se naučil dobře rusky v zajetí a pan Gabryš zas tak dobře neovládal němčinu.

(zapsal Lukáš Kyselý)

Bohumil Filip během vojenské služby na Slovensku

Dr. Trude Undesser-Filip

Bohumil Filip jako pilot v Olomouci u 2 leteckého pluku

poslední fotografie Bohumila Filipa pořízená z fotoaparátu, který se našel po tragédii

Novotný Ivan, kpt. let.,
letiště Prostějov.

Prostějov, 1. října 1945.

Pane F i l i p e !

Jak jsem slíbil, posílám leteckou legitimaci Vašeho bratra. Byla uschována u p. Františka Oulehly, rolníka v Rarboku u Malacek č. 140. Schovali jsme ji tam s mými legitimacemi když nás vedli Gestapu ze Slovenska prostřednictvím obchodníka-Čecha v Malackách, u něhož jsme měli povolení koupit si kapesníky.

Bohuš uložil si některé své věci/uniformu/u p. Kleina, autodoprave v Piešťanech. Napiší tam nebo hodí-li se Vám napište tam sám, jestli tam ještě něco z toho je. Přešla tam též válka a tak nevím. Moje věci byly tam též uloženy, poslali je ale do Rarboku k Oulehlovi a tam to zabavilo Gestapo a Hlinkova Garda.

Bohuše hledám už úředně. Není-li někde u Američanů, tak se najde. Byl velice šikovný a nestratil se ve světě. Je možné, že bojoval také již proti Japoncům, chystali jsme se na to již v koncentračním táboře, v předpokladu ovšem, že se tam odsud živí dostanem. Počítali jsme totiž že s Japoncem se to potáhne dlouho.

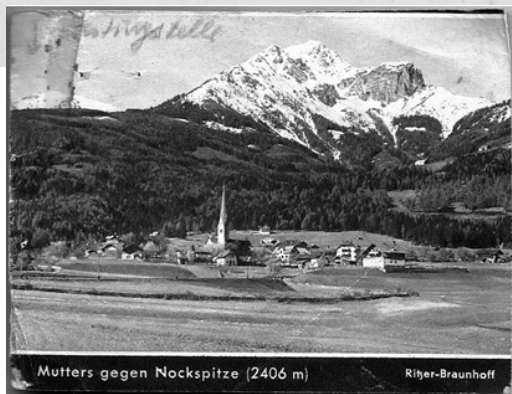
Jinak zprávy nemám doposud žádné. Doufám, že legitimaci dostanete v pořádku, bude to jistě jediná fotografie Bohuše z posledních let, kterou máte.

Vaši adresu mám poznačenu a jakmile se něco dozvím, tak Vám napíšu.

Zatím tedy jen srdečný pozdrav!

kpt. Novotný

dopis kapitána Novotného po válce
zaslaný rodině Filipové, kdy hledal
Bohumila

nahoře vpravo je méně viditelná šipka,
ukazující na místo zřícení

společný hrob u kostela v Mutters

Kopaná SK Šumvald - soutěže opět přerušeny

M u ž i: Dalším těžkým soupeřem byla Sigma Hodolany. Početná skupina fans hostů obsadila tribunu „sever“ a vytvářela pro své borce téměř ligovou atmosféru. Bubny, houkačky, konfety, secvičená chorea a pokřiky podtrhly jasnou dominanci olomouckých. Ti se také postarali o nečekaný úvod. Hráči a fanoušci Hodolan uspořádali sbírku na podporu SK v souvislosti s povodněmi a ta byla před zahájením předána předsedovi P. Dostálovi. Sympatické gesto pomoci a solidarity. Děkujeme. Za zmínku stojí výkon Jirky Kratochvíla. Ve 2. poločase musel zaskočit v brance za Vojtu Vybíhala (pracovní povinnosti). Ukázal svoji univerzálnost a předvedl několik famózních zákroků. Jasně vítězství posunulo Sigmu na 1. místo.

Před derby s Dl. Loučkou došlo k dalšímu zpřísnění hygienických opatření. Hraje se bez diváků!!! Hřiště v Loučce tak bylo obklopeno skupinkami domácích i šumvaldských pořadatelů v zářivých vestách. Na hřišti bylo vidět, že jde o hodně. Derby a souboj dvou posledních týmů se stejným počtem 6 bodů dal utkání velký náboj. První poločas byl opatrný s náznaky šancí na obou stranách. Přece jen na naší straně bylo vidět kolektivnější pojetí a silná lavička náhradníků. Na začátku druhé půle vše rozhodl dvěma brankami náš nejzkušenější hráč Zdena Šenk. V 56' jeho pohotová rána z hranice šestnáctky proskákala skrumáží k levé tyči překvapeného Zorka. Za pár minut předvedl Zdena další parádu. Obešel tři protihráče jako kuželky, křížná střela zazvonila o vzdálenější tyč a zapadla do branky. To domácí značně rozklíčilo a jejich sólové akce (Mako, Geier) končily na připravené obraně. Zaslouhou skvělých zákroků Vojty Vybíhala v brance a obětavých zákroků v obraně jsme ustáli závěrečný tlak. Zápas ukončil déšť doprovázený hromy a blesky. Bude to znamenat předčasné ukončení soutěže? Na jak dlouho? Kdo ví?

Výhra nás posunula o jednu příčku výš (14. místo) do skupiny čtyř týmů s devíti body (Hlubočky B, Slatinice B, Bohuňovice B).

4. 10. Šumvald- Hodolany 0:6
10. 10. Dl. Loučka - Šumvald 0:2 (Z. Šenk 2)

D o r o s t: Tým podává velmi dobré výkony, které zatím nepřináší potřebné body. V krajské soutěži rozhodují o úspěchu i drobné chyby a zdánlivé maličkosti. Vyrovnanost je veliká. O tom svědčí statečný výkon v Haňovicích (přední příčky), kde jsme slibnou remízu ztratili 10 minut před koncem. Jasná výhra nad Lošticemi byla kontumována z důvodu neoprávněného startu hráče. Je třeba pokračovat v nastoupené cestě. Naším mladíkům kraj sluší a je tou nejlepší přípravou do týmu mužů.

4. 10. Haňovice- Šumvald 4:3 (J. Gábor 3)
10. 9. Šumvald- Loštice 8:3 (k0:3) (J. Gábor 4, V.Petřík 2, J. Petřík 1, J. Körner 1)

M l a d š í ž á c i:

4. 10. Šumvald - Vilémov 2:4 (V.Kasal 2)
11. 10. Šumvald- Olešnice 10:0 (S.Axmann 4, A.Kolda 2, V.Kasal 2, Š.Jílek 1, A.Libánková 1)

B e n j a m í n c i (BST 11): Do druhého kola jsme byli nalosováni s jinými soupeři. Na Července jsme dvěma remízami potvrdili vzestupný trend. Jen tak dál.

3. 10. ve Šternberku

Výsledky: Šu – Červenka 0:4, Šu – Újezd 0:10, Šu – Šternberk B 1:10

10. 10. na Července

Výsledky: Šu – Šternberk B 3:13, Šu – Újezd 3:3, Šu – Červenka 3:3

(zapsal Mgr. Ladislav Vyhnaněk)

Úspěch holky ze Šumvaldu**Gabriela Hejná na mistrovství Evropy 2020 v bodyfitness ve Španělsku**

Gabriela Hejná se na soutěžních pódii objevila poprvé teprve loni, už za tak krátkou dobu ale stihla dokázat, že se jedná o nadějnou mladou závodnici. Z prvních čtyř domácích pohárových soutěží si pokaždé odvezla medaili a na letošním mistrovství ČR dokonce s náskokem oproti soupeřkám vybojovala titul mistryně republiky v bodyfitness juniorek. Po úspěšné nominaci se připojila k početné české reprezentační výpravě a na nedávném mistrovství Evropy ve Španělsku vybojovala hned dvě medaile - stříbrnou v bodyfitness juniorek a bronzovou ve smíšených párech s Miroslavem Kubcem.

V rumunské Kluži během soboty 24. října proběhlo letošní Mistrovství světa juniorů mezinárodní federace IFBB. Gabriela se umístila na 4. místě v kategorii Bodyfitness juniorek.

Šumvaldské noviny

Noviny obce Šumvald/Periodický tisk územního samosprávného celku/Vychází 11 čísel do roka/Obec Šumvald, Šumvald č. 17, PSČ 783 85/číslo "listopad 2020" vydáno dne 10.11.2020/evidenční číslo MK ČR E 12535/Vydavatel: Obec Šumvald, 783 85 Šumvald 17, IČ 00299537, www.sumvald.cz / e-mail: redakceSN@seznam.cz